

35
club

Ročenka CLUBU 35

2018

Prezident

Rostislav Sed'a

Rada

Miroslav Nevěděl

Jana Latýnová

Členové

Pavla Honzirková

Ilona Janglová

Jan Kilian

Iva Švecová

Martin Macho

Karel Marišler

Petr Suchyňa

Petr Švec

Milan Žurek

Čestný člen

Karla Dubná

Únik z Paralelního vesmíru

Datum: 20. ledna 2018

Organizátorka a autorka článku: Jana Latýnová

Prověřit svoji kreativitu, schopnost spolupráce a zažít dávku adrenalinu se rozhodla osmička Clubáků. Tato skupinka se totiž zúčastnila únikové hry nazvané **Paralelní vesmír**. Autoři hry nacházející se v Brně se při její tvorbě inspirovali knihou Mezisvět od jednoho z nejznámějších sci-fi a fantasy autorů Neila Gaimana.

Dle některých fyzikálních teorií je pravděpodobné, že náš vesmír je pouze jedním z mnoha. Existuje nepřeborné množství paralelních...

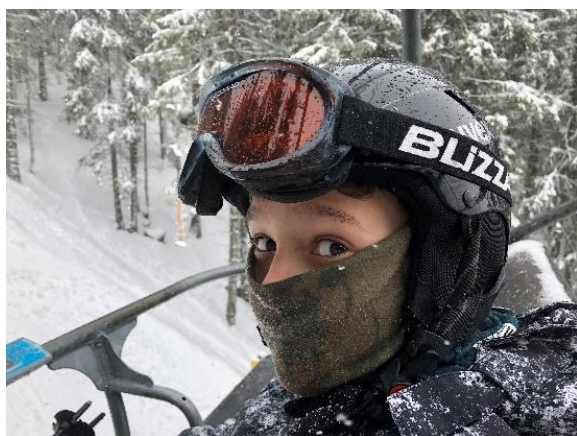
Clubáci prožili prodloužený víkend v Tatrách

Datum: 16. - 18. března 2018
Organizátor a autor článku: Milan Žůrek

Po roce jsme s Clubem opět vyrazili do hor na prodloužený víkend prožitý nejen na lyžích, snowboardu, ale navštívili jsme i v nedaleký aquapark Tatrallandia. Cílem bylo opět středisko Jasná – Chopok, kde si každý lyžař vybere ten svůj svah. A je tady z čeho vybírat, protože ve středisku je přes 50 km upravovaných sjezdovek. Samozřejmostí je i moderní snowpark a freerideové zóny. Lyžařská sezóna tu trvá nejméně 5 měsíců v roce. Ubytování jsem tentokrát zvolil v hotelu přímo na sjezdovce místo chatičky v lese. Je to pohodlnější, když nemusíte chystat snídani a večeři a máte to připravené se vším komfortem.

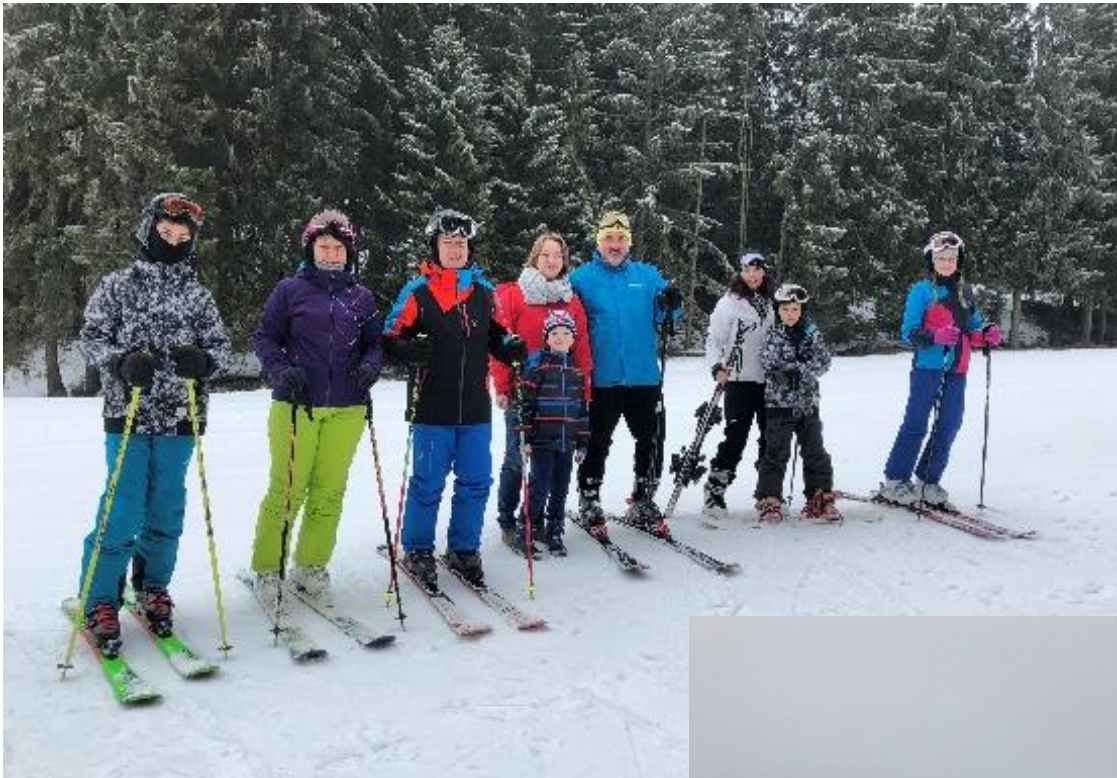

Už v pátek jsme chtěli lyžovat a tak jsme museli vyrážet z domovů před pátou ráno. Počasí tentokrát bylo proti nám, cestou pršelo, ale u hotelu už se přidal spíše sníh. Po chvilce váhání jsme vyrazili na svah. Při tomto počasí se nedalo lyžovat celý den, a tak se před večeří vyrazilo prohřát kosti a svalstvo do aquaparku. Příjemně strávený den jsme po večeři zakončili potrestáním několika lahvinek skvělého vína.

Druhý den se počasí umoudřilo a tak i naše lyžařské výkony stály za to. Unaveni z dalšího dne jsme opět ukončili posezením u dobrého moku z našeho vinařství. Někteří to teda spíše prospali.

Ráno už někteří odjížděli za povinnostmi, ale to byla velká chyba, protože nedělní lyžování bylo ze všech tří dnů nejlepší.

Clubáci poznávali Brno se slovníkem hantecu

Datum: 23. března 2018

Organizátorka: Radmila Kyllarová, autorka článku: Veronika Schallenbergerová

Bez slovníku brněnského hantecu, ale za to s překladatelkou a Brňáčkou tělem i duší Radkou Kyllarovou se 23. března vydali clubáci poznávat některá známá i neznámá místa v centru Brna. Která přesně to budou, nemuselo být z pozvánky příliš jasné. „Proto jsem hned na začátku rozdala program, ve kterém bylo vše vyjmenováno, ale už ne v hantecu,“ usmívala se organizátorka akce Radka s tím, že součástí programu byly úkoly, které postupně měli účastníci splnit.

Seznámení s programem se čtrnáct clubáků vydalo od nádraží (= rola) směrem na

Petrov (= Francisberk) a zase zpět do města (= štatl) ke kostelu sv. Jakuba, u kterého čekal clubáky první úkol. Zřejmě ten nejtěžší. Najít

anděla s prsty v zadnici (= peruti v řiti). „Nachází se na kostele sv. Jakuba nad římsou,“ prozradila organizátorka. A jak první úkol dopadl?

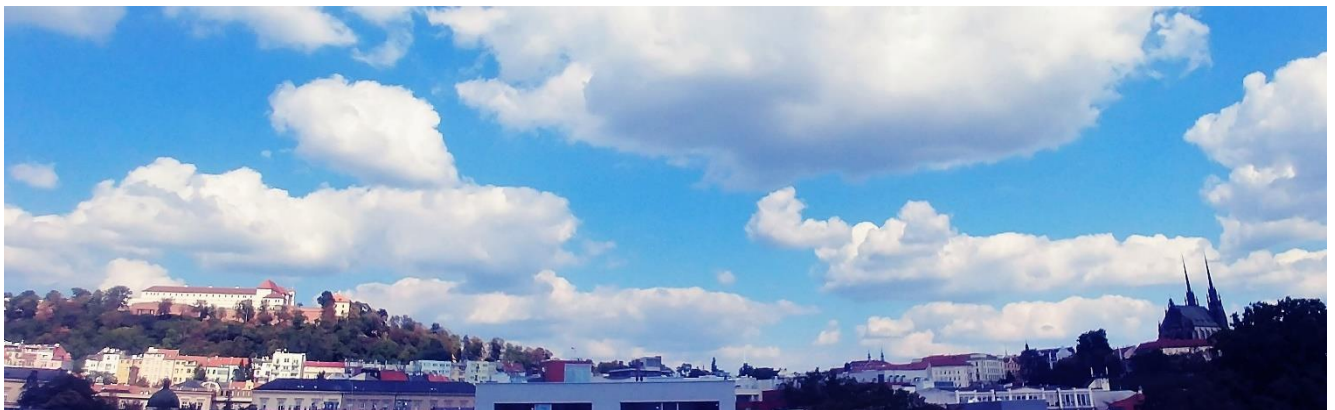

Z Nebrněnských jej zvládla pouze Ilona Janglová, která si po právu zasloužila láhev Chardonnay.

Další tajenky už byly o něco lehčí. „Najít šikmou věžičku na staré radnici a největší mužské přirození neboli orloj na náměstí Svobody hravě všichni zvládli,“ smála se Radka s tím, že na „Svobodáku“ právě začínaly velikonoční trhy a po namáhavém hledání přišla nabídka svařáku a grilovaného oštěpku vhod. Odsud se clubáci vydali na Moravské náměstí (= Kachláč), kde se na chvíli zastavili u další kontroverzní sochy markraběte Jošta a pak tramvají (= šmirgl) rovnou do Králova Pole (= Kénik) „SMS jízdenku se všem podařilo koupit bez problémů, ale někteří marně vzpomínali, kdy naposledy vůbec šalinou jeli,“ popisovala Radka zážitky.

Další program je zavedl do restaurace (= paluša) Fičák, kde je čekala bohatá večeře, výborné víno i pivo. Kdo měl sílu, mohl si zatančit na místní diskotéce (= fošnové hmyz) na hity Michala Davida. „Rozloučili jsme se asi kolem půlnoci,“ uzavřela organizátorka akce.

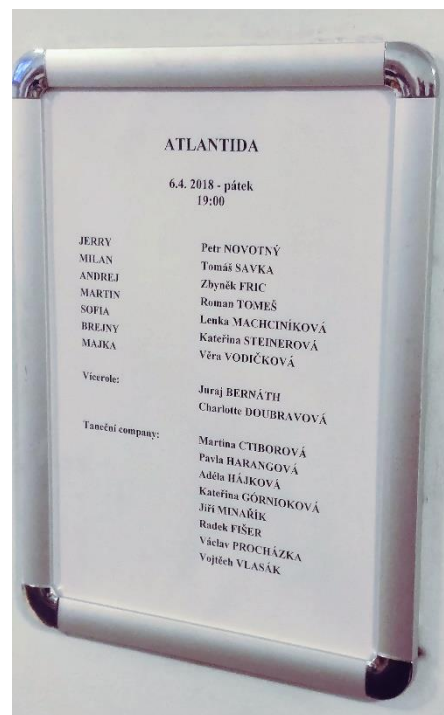
Bájný kontinent Atlantida

Datum: 6. dubna 2018

Organizátor a autor článku: Jan Kilian

Dobré ráno, obed i večer, skrátka dobrý deň, milí kolegovia a kolegyně, čitatelia pravidelného spravodaja. Je mojou milou povinnosťou, čo by organizátora klubovej akcie, napísať pár riadkov o uplynulej akcii. Muzikál 2018. A aby to bolo ešte zaujímavejšie a trošku ste sa precvičili v cudzom jazyku, bude celý článok napísaný v materinskom jazyku človeka, bez ktorého tvorby by muzikál Atlantida nemohol vzniknúť.

Dňa 6. 4. 2018 sme vyrazili do hlavného mesta našej krásnej republiky. Na 19 – tu hodinu večernú bol naplánovaný pravidelný kultúrny zážitok. A z čoho sa skladal? Z dávky emócií, hromady pohybu, veľkej škály melódií, zásoby hereckých výkonov a mixu vjemov, ktoré každého diváka dokonalo vtiahli do deja.

Účastníkov našej akcie bolo 22 a bolo príjemným prekvapením, že muzikál práve začal piesňou 22. Konkrétne 22 dní. Kultúrny znalci so mnou budú súhlasiť, že sme boli svedkami veľmi dobre zpracovaného diela, ako po stránke hereckej, tak po stránke hudobnej. Generácie ktoré zažili piesne Mira Žbirku, sa dokonale prepojili a nebolo veľa ľudí, ktorí by si nezaspievali niektoré z jeho hitov, ktoré v nie zrovna jednoduchom príbehu zazneli. Príbeh mal veľký spád a postrádal nejaké dlhé pasáže či snád' hluché miesta. I vtipu nebolo málo. Za všetky odcitujem jeden.

„Karol, nevadí Vám, že Vás Miro Žbirka pripravil o zlatého slavíka.“

„Mně to nevadí, ja mám doma slavíků celou žbirku.“

Za svoju osobu môžem povedať, že som veľmi rád, že príbeh neskončil americkým happyendom, a že jednotliví účastníci klubovej akcie ešte dlho potom, čo zazneli posledné tóny piesní, diskutovali nad tým, prečo urobil toto a prečo mu nepovedala, že ho má rada a ako ho tam mohli nechať. Osadenstvo nášho auta prespievalo celú cestu domov u cédečka z muzikálu 😊.

Vzhľadom k tomu, že sa jednalo o derniéru, dúfal som, že by sa mohol objaviť sám autor a zaspievať nejakú pieseň. Podobné šťastie ako v Ôsmom svetadieli, kedy napochodovala na pódium skupina Elán, sme tentokrát nemali. Nič to ale neubralo na zážitku, ktorý bol veľmi pozitívny. Som veľmi rád, že sa nám výlet vydaril a za organizáciu môžem povedať, že sa opäť teším na kultúrnu akciu v budúcom roku.

Majte sa krásne a užívajte jarne letných dní 😊

Grilování a přenos informací

Datum: 4. května 2018

Organizátor: Martin Macho, autor článku: Rostislav Sedá

A byl tu máj, lásky čas a také čas grilování...

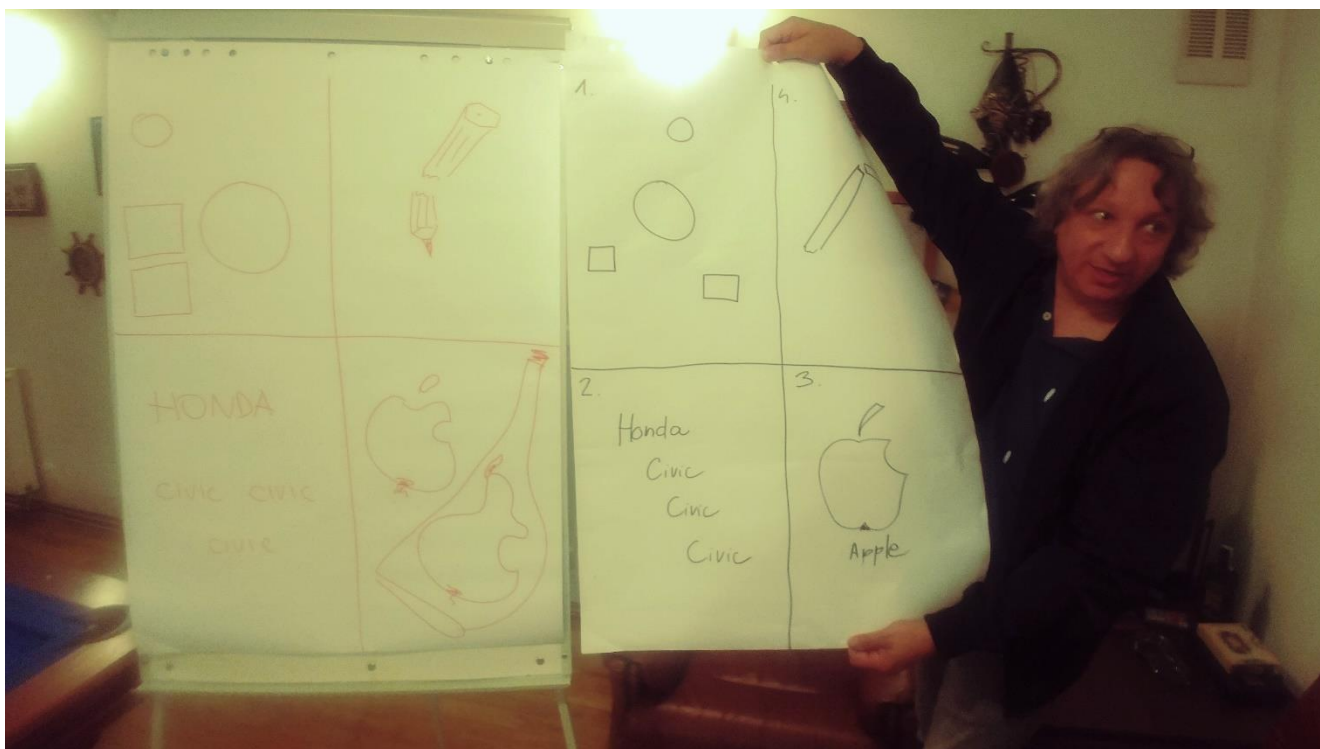
Sešli jsme se 4. května 2018 u pana Martina Macho v jeho krásném zahradním altánku, abychom společně něco ugrilovali, posléze také snědli a vypili a prostě spolu jen tak pobýli a probrali fungování vesmíru, života a vůbec.

A že bylo co grilovat a probírat. Pravda, probrali jsme kde co, také padlo pár dobrých vtipů, jak to u nás bývá zvykem a byly jsme spolu rádi a chutnalo nám moc a smáli jsme se, no prostě bavili jsme se, jak jen to nejlépe šlo, akorát na ten vesmír už nám nezbyl čas. To zvládneme na další clubácké akci a určitě něco společně vymyslíme.

Zdálo by se, že je to už vše, ale opak je pravdou. Tak jsem se k tomu měl a oznámil všem přítomným, že nadešel čas „Přenosu informací“, což bylo další téma této naší akce. A jak to dopadlo? Až mě z toho teď buší srdce, když píšu tato slova - dopadli jsme na výbornou, protože jsme si ověřili, že v naší firmě informace jdou správným směrem a co řekl, respektive nakreslil první z nás a předával jako ústní informaci přes další a další kolegy, tak ten poslední nakreslil takřka shodně s prvotní informací, až nám to vehnalo slzy do očí.

Kolegové, kamarádi, máme se rádi a za to vás mám neskutečně rád.

Mějte se fanfárově.

Rybaření

Datum: 8. – 9. června 2018

Organizátor: Petr Švec, autorka článku: Veronika Schallenbergerová

Téměř mimo civilizaci se na začátku června ocitli někteří členové Clubu 35. A vůbec jim to nevadilo. Na místě zvaném Bažina blízko Podivína si užili víkend plný pohody i rybaření. A že měli k dispozici jen pitnou vodu v lahvích, na umytí vodu z bažiny, suchý nebo jen přírodní záchod? Když se sejde dobrá parta lidí, nevadí vám ani chybějící mobilní telefon.

České Švýcarsko

Datum: 13. – 16. července 2018

Organizátorky: Pavla Honzírková & Ilona Janglová, autoři článku: všichni účastníci expedice

Ilona

Clubová akce České Švýcarsko pro mě byl nádherný víkend strávený v kolektivu super partičky. Jsem šťastná, že jsem mohla vidět nádhernou Pravčickou bránu, pevnost Königstein, úžasnou přírodu a další krásy naší vlasti. Výlet jsem si užila i s celou rodinou a opět jsem si potvrdila, že není důležité místo ale lidé, s kterými tyto zážitky sdílíte. Potom je prožitek mnohonásobně silnější, emotivnější...

Natálka

Nejvíce se mi líbilo hledání pokladu. My děti jsme měli barvu bílou a největší dítě naší skupinky byl Martin 😊 (pozn.red. myšleno Martin Macho)

Mirek J.

Líbilo se mi úplně všechno ze všeho. Největší zážitek pro mě byl výšlap na Pravčickou bránu.

Aneta

Na světě miluju dvě věci: jídlo a zábavu. Nejkrásnějším zážitkem pro mě bylo večerní grilování se super partou nabitě vtipy a srandou.

Luboš

První den jsme zahájili obědem, a potom jsme jeli na hrad (už si nepamatuji název hradu, ale nevadí). Bylo to tam moc pěkné, tak jsme udělali "trošku fotek". Druhý den jsme měli naplánovaný výšlap na Pravčickou bránu, ale jelikož jsme nepočítali s takovým zdržením na lodičkách, tak jsme jej přesunuli na neděli, ale taky jsme si to užili. Abych to shrnul, toto byl ten nejlepší víkend, který sem kdy zažil s M.S.Quatro.

Rostá

Tahle akce ve mně zanechala spoustu skvělých zážitků a opět jsem si ověřil, že jsme skvělá parta lidí, kteří se mají rádi, vzájemně si pomáhají a mají až neuvěřitelný smysl pro humor, což je vzácností. Mám pocit, že fungujeme jako auto, které se může vydat kdykoliv kamkoliv a vždy dojede do svého cíle. Příroda úžasná, turistika úžasná svojí rozmanitostí a určitou tajemností a úplně nejvíc mě dostala chvíle, když jsme jeli lodí tou úchvatnou soutěskou a na malinkou chvíli všichni mlčeli – měl jsem pocit naprosté vesmírné svobody...

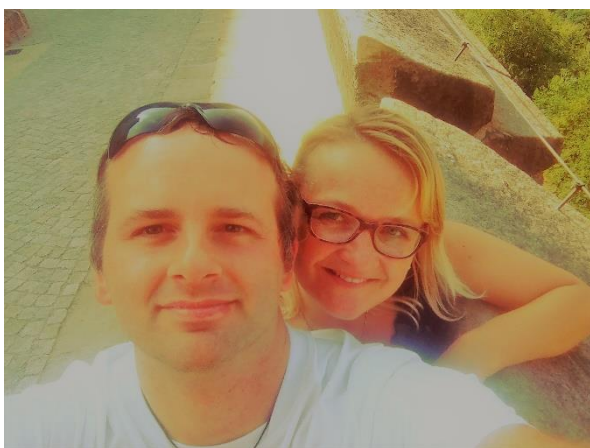
Karel

Cesta do Děčína je pro mě moc známá, ale ještě nikdy jsem nebyl ani krok za Hřenskem. Jsem moc vděčný, že jsem byl tam, co jsem doposud viděl jen v TV. Konečně jsem se vezl jako pasažér a nemusel řídit. Hrozně moc jsem se rozzlobil, když jsem viděl ty možnosti a neměl udice! Toto jsou moje tři nejsilnější zážitky.

Marcela

České Švýcarsko jsem navštívila poprvé a určitě ne naposledy. Krásná příroda, skvělé počasí, zajímavá soutěž, spousta smíchu, jídla a pití. A nesmím zapomenout na úžasnou partičku, která se tam sešla. A také velké díky patří Honzovi, který mě na akci vzal.

Honza

Na akce našeho klubu se vždy těším. A nebylo tomu ani tentokrát jinak. Přesto České Švýcarsko předčilo mé očekávání. Organizátorky se ujaly své funkce opravdu s vervou a patří jim za to velký dík. Škoda pro ty, co na akci nemohli být, určitě by si tam odpočinuli. Nejsilnějším momentem pro mě bylo to, že jsme byli jedna velká parta a ještě teď mě bolí břicho od smíchu.

Martin

Výborný relax v tak trochu čundr stylu s partou bezva lidí. Vydařilo se nám počasí, výlety, grilování i večerní posezení s kytarou. A i když jsme s Karlem nenašli houby, tak jsme našli spolu se všemi výbornou náladu. Závěrečná probíhala v duchu smrště vtipů – rozhodně jsme si prodloužili život. Díky všem. Ještě jednou díky za organizaci – povedená akce.

Iva

Je opravdu jedno pokolikáté jste na stejném místě. Pokaždé je to jiné a s jinými lidmi. A tyto akce s turistikou či poznáváním různých míst prostě nemají chybu. Jsem ráda, že jsme stihli poznat nejen českou stranu, ale i tu, možná hezčí, německou. Nejvíc jsem se těšila na Basteibrücke a byl úžasný. Nabitý program, večerní grilování a zábava, hledání pokladu = skvěle strávený víkend.

Petoš

Možná si to někteří z nás o víkendové akci C35 ani neuvědomili, ale pokořili jsme další NEJ! Byli jsme na nejnižším bodě České republiky, což je hladina Labe v Hřensku. Je to přesně 115 metrů nad mořem. Velmi rád poznávám tyto místa, navíc, když si je člověk při tomto poznávání uvědomuje a je s fajn partou. Pouze pro srovnání, žijeme

v její jižní části Jižní Moravy a naše nadmořská výška je v Hustopečích 215 m. n. m., v Bořeticích 192 a u nás v Podivíně 165 m. n. m. Před časem jsme s Clubem byli na turisticky nejsevernějším místě Evropy Nordkappu. Víím, že spolu navštívíme v budoucnosti další, menší i větší NEJ... Já u toho chci být a vy? Jinak jsem v Českém Švýcarsku byl již po několikáté a vždy na mě dolehne krása zdejší krajiny, nádherná říčka Kamenice a chlad jejích soutěsek, které za staletí vytvořila. Večerní klid a ticho, které se rozprostírá mezi břehy Labe u penzionu Přívoz, kde jsme byli ubytováni, je přímo magické. Z nostalgie vás může vytrhnout jen hřmot projíždějícího nákladního vlaku na protějším břehu a smích blízkých přátel od rozpáleného grilu.

malej Petoš

Líbil se mi skalní most a lanový vodopád, jak jsme jeli na lodičce.

Hanka

Já poděkovat chtěla všem,
za každý prožitý s vámi den.
Moc jsem si to užila a mnoho toho viděla.
Sluníčko nám přálo,
do tváří a zad nás hřálo.

Olda Hradský

Ještě dnes ve mně doznívá krásný pocit z uplynulého prodlouženého víkendu. Díky za bezva atmosféru v bezva společnosti. No prostě, když se v krásném prostředí sejdou lidé, kteří si to chtějí užít, a navíc ještě přeje počasí, tak to nemá chybu.

Nejvíc mě ovšem dostalo, že i při tak velkém pracovním nasazení, jaké bezesporu máte, jste dokázali přichystat pro druhé něco, na co budou rádi vzpomínat a co v nich zůstane. Jsem přesvědčen, že v těch nejmladších určitě napořád. Děkuji všem, kdo se podíleli na organizaci a přípravě a taky všem za dobrou náladu.

Kája

Jsem ráda, že jsem mohla být na této akci s vámi a děkuji vám, že jste mě přijali za čestného člena klubu. Moc si toho vážím. V Českém Švýcarsku jsem nikdy nebyla a o to víc mě zaujala

krásná příroda. Líbilo se mi úplně všechno. Sešla se nás skvělá partička úžasných lidiček a hezky jsme si to všichni užívali. Díky organizátorkám za jejich nelehkou práci. Zvládly to bravurně. Už se těším na další akci s vámi.

Jana

Víkend v Českém Švýcarsku byl pro mě úžasným zážitkem, a nejvíc mě zaujal hrad Königstein. Děkuji tímto organizátorům za skvělý zážitek.

Luděk

Pro mě výlet do Českého a Saského Švýcarska byl první, ale také první akcí Clubu 35, byť nejsem členem. O to víc jsem vše vnímal intenzivněji, měl jsem možnost tuhle krajinu během týdne navštívit dvakrát a hned třikrát si vystoupit na Pravčickou bránu, to se jen tak někomu nepoštěstí. Úžasným způsobem jsem si užil celodenní sobotní výlet, poznal jsem krásná zákoutí soutěsky s nádherně čistou a průzračnou říčkou, kterou jsme kopírovali po celou dobu až do samého ústí. Nezapomenu na jeskyni Českých Bratří, pro někoho možná jen místo půlkruhového tvaru lehce pod vyčnívajícím kusem skály, ale pro mě však místo neobyčejně zajímavé. Po celé stěně skály spousty kapsiček a uprostřed velký kamenný „stůl“ ve tvaru kruhu. Shodli jsme se s Pavlou, že tady bude rozuzlení samotné hry hledání pokladu. Zážiteků bylo mnoho a ještě jeden bych rád zmínil. Kamenný most v Sasku a krajina

kolem, na mě zapůsobily až možná trochu děsivě při představě, že kdysi dávno tohle místo bylo dnem moře. Rozhodně jsem zde nebyl naposledy.

Pavla

Když jsem na výročním zasedání viděla rozpis akcí a naše úžasná rada mně a Ilči přidělila organizaci Českého Švýcarska, měla jsem opravdu upřímně velkou radost. Protože skály, krásná čistá příroda, řeka Labe – to je pro mé uši jako rajská hudba. Nemohla jsem v prosinci tušit, že tato akce bude tisíckrát lepší, než jsem si představovala a to mám docela velkou fantazii. Tolik dobré energie, smíchu, radosti, lásky, sounáležitosti, pokory, kamarádství, spolupráce, upřímnosti v jednom místě, to by mohlo pro slabší

netrénované jedince znamenat i menší srdeční kolaps. Nikdy nezapomenu na tak úžasný víkend s vámi, i když čas trochu vyběhl i ty nejhezčí zážitky, krásná sladká příchut' a radost v mém srdci, mi zůstanou navždy. Ještě teď vidím Karlu, jak se sklání hned ráno nad mojí postelí jako sudička a v ruce svírá slivovici; Honzu s přivřenými víčky, jak brnká na kytaru Nothing else matters; našeho Peťoše s Mirou, kteří stojí u grilu a Pohlreich jim nesahá ani po kotníky; rozverného DJ Martina, jak si podupuje nohou do rytmu s úsměvem na rtech a hraje nám jednu

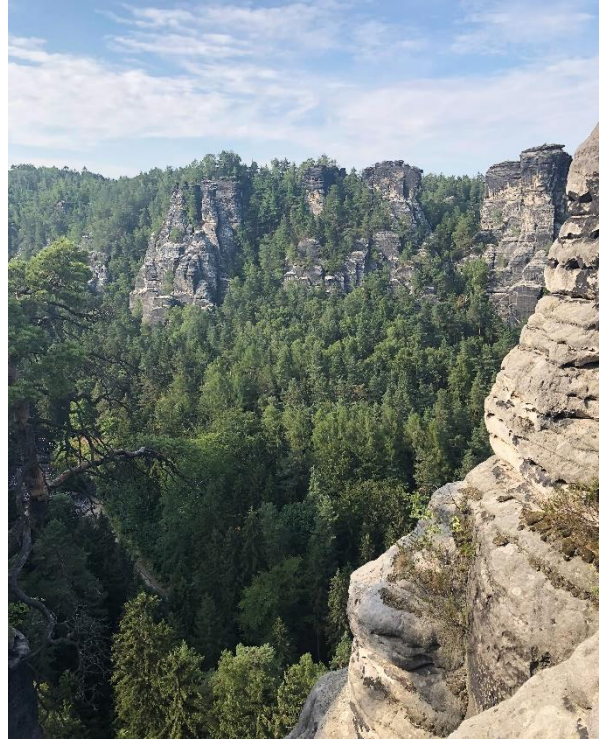
hudební pecku za druhou; Ilču se slzami v očích, když vzpomíná na 12 let strávených v M.S.Quatro a na to, jak je celá její rodina upřímně dojatá a my samozřejmě taky; moudrého rozvážného Karla pokyvujícího hlavou; Natálku, jak sedí na lodičce a zasněně kouká na řeku; poskakujícího perpetuum mobile Maxe, který nezavře pusku, ani když spí; malého Peťoše, jak se snaží prodat posbírané kameny lidem vystupujícím z přívozu; statečnou Hanku s obrovským puchýřem velikosti kráteru na noze, ale veselýma očima; Rostíka, který chrlí jeden vtip za druhým až nás bolí břicha od smíchu a tečou slzy; úžasnou a kamarádkou Marci, jak se láskyplně kouká na Honzu a přemýšlí o jménech pro jejich děti; mokrého Luboše, který se hrabe celý špinavý z řeky, kam spadl a řehtá se na celé kolo; Anetku s Ivou, jaký je z nich úžasný sehraný pár při hře a sbírají jednu červenou kartičku za druhou a všechno vyřeší; Janču jako popelku, když vykukuje z okna z nejvyššího patra a s tím svým ozbrojícím úsměvem křičí: „Povídám ti, pojď ty nahoru“...; fotografa Oldu, jak se nenápadně plíží krajinou a snaží se zachytit TEN moment krásy; ještě teď cítím, jak mi Luďa svírá ruku a šeptá: „Podívej na tu krásu“ a mě buší srdce...

Max

S mámou na klubové akce jezdím rád, protože je vždycky velká sranda. Moc se mi líbilo koupání v Labe a kopání pokladu pro dospělé.

Bratislava

Datum: 19. – 21. října 2018

Organizátor a autor článku: Rostislav Sed'a

... tak jsme se dočkali. Stalo se to jednoho podzimního rána dne 19. 10. 2018. Hlouček nedočkávaných lidí čekal v Hustopečích před hotelem Amande na autobus, který je doveze k našim slovenským sousedům do hlavního města Bratislavy.

V našem autobuse panovala skvělá nálada, doprovázena neustálým vtipy a vtipky, a tak jsme se cestou bavili a bavili, až jsme přijeli do městečka Modra, kde jsme si prohlédli muzeum Ľudovíta Štúra se skvělým výkladem a poté procházkou došli do muzea figurální keramiky národního umělce Ignáce Bizmayera. Musím říci, že tato dech beroucí keramika nás všechny bez výjimky okouzila svým citem a profesionalitou. No a potom jsme také udělali něco pro naše bříška a zašli do tamní vyhlášené restaurace, kde jsme se najedli vskutku báječně.

A co nás čekalo dále? Jeden z nejhezčích hradů Slovenska a to hrad Červený Kameň, který je famózní nejen svými majestátními rozměry, ale hlavně největšími sklepními prostory ve střední Evropě, ba co víc – koukli jsme se do hlubin země přes studnu, hlubokou 130 metrů.

Potom jsme nasedli do našeho „vtipného“ autobusu, abychom po pár minutách mohli zajít na krátkou procházku rekreační oblastí a zakotvit v restauraci Zochova chata, kde si mnozí z nás pochutnávali na typických brynzových haluškách.

A už je čas na tu bájnou a moderní Bratislavu, kde jsme se ubytovali přímo pod Bratislavským hradem. Večer jsme „podnikli“ procházku městem a musím říci, že byla opravdu okouzující se všemi svými ulicemi, uličkami, kavárnami i kavárničkami, suvenýry, nablýskanými obchody a úžasnými historickými budovami, které se pyšnili svým leskem.

Čas uběhl tak rychle, že tu najednou máme ráno a s ním prohlídku majestátní katedrály sv. Martina a potom stojíme nedočkavě frontu na výtah, který nás vyveze do vyhlídkové restaurace Ufo na mostě přes řeku Dunaj. No zážitek to je vskutku adrenalinový a stejně tak nám chutnala i káva. Posléze obdivujeme

památník Slavín, z jehož místa je vidět veškerá краса Bratislavy a pár minut poté stojíme na místě Kamzík, kde se tyčí do výše 200 metrů vysílač a je to vskutku ohromující pohled. Samozřejmě jsme neodolali a vyjeli výtahem do restaurace, odkud jsme se opět kochali krásou Bratislavy.

Jistě uznáte, že po takových zážitcích člověku vytráví a tak jsme se zastavili v restauraci Schoppa pár metrů pod vysílačem a zde jsme rozložili „základní tábor“. Ale vážně – jídlo, které jsme zde konzumovali, bylo jedno z nejlepších, které jsme kdy měli, a na tom jsme se shodli všichni.

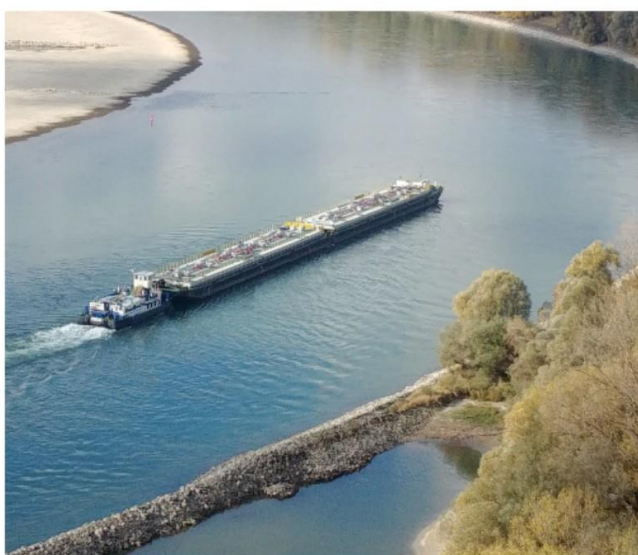

No a čekalo nás to nejdůležitější a to prohlídka Bratislavského hradu. A tak jsme prohlíželi a poslouchali průvodce a měli úžasný pocit, který v nás zanechával už fakt, na jakém místě se právě nacházíme.

A co s načatým večerem? No, jak bych to formuloval – prostě, nožičky nás boleli a měli jsme náladu zpívat a tančit, ale k tomu nedošlo a tak jsme si vystačili s naším úžasným vínečkem Aurora a nálada byla skvělá a opět se vyprávěly vtipy a historky o smyslu života, vesmíru a vůbec ...

Poté přichází nedělní ráno a jedeme ke zřícenině bájného hradu Děvín, který se tyčí na monumentálním útesu - úžasný pohled. Poté pokračujeme v naší „expedici“ do paleontologicky velice významné oblasti v Děvínské Kobyle, kde na vlastní oči vidíme, jak ta naše matička Země vypadala před miliony let.

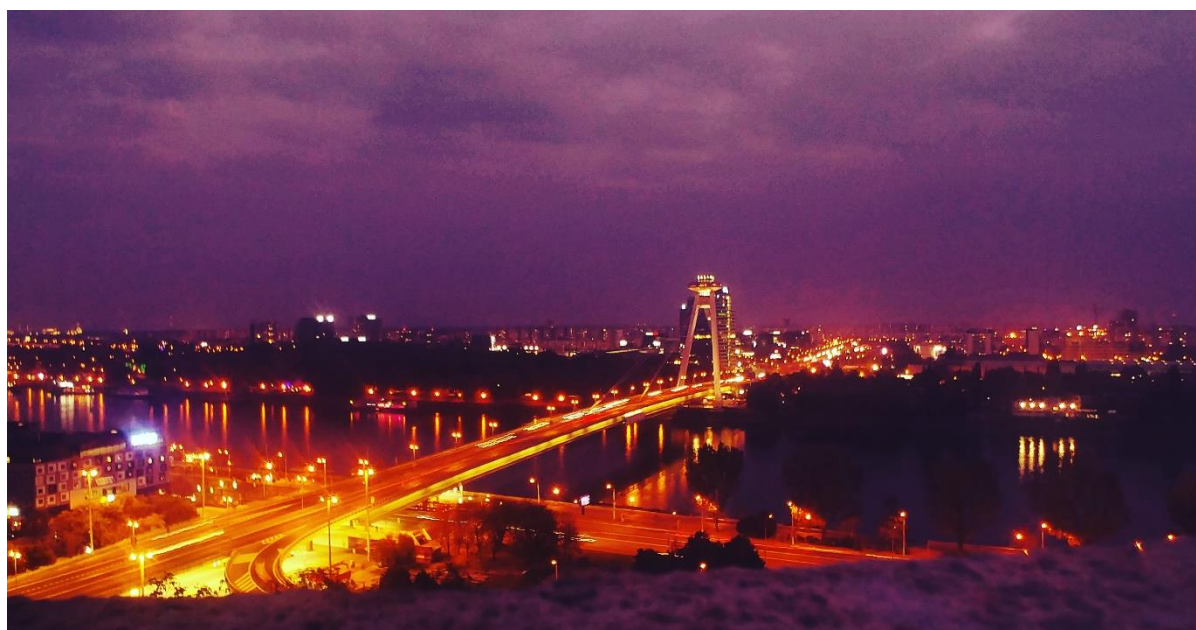
A je tu opět čas na odměnu v podobě fantastického oběda v místní restauraci, odkud se nám ani nechtělo odjet, jak nám všem chutnalo.

Jak jsme náš třídní výlet zakončili? Myslím, tím nejlepším možným způsobem a to místem zvaným Trojstátí, který se přezdívá i Moravská Amazonie, kde soutok Dunaje a Moravy tvoří hranici Slovenska, Rakouska a České republiky.

Je čas loučení a odjezdu domů s myšlenkou, že určitě při dalších klubových akcích zažijeme další „dobrodružství“ a hlavně se na ně budeme těšit. Mějte se, kamarádi.

BRATISLAVA 2018

Výroční zasedání Clubu 35

Datum: 7. prosince 2018

Organizátor: Rada Clubu 35, autor článku: Jan Kilian

A nakonec tu máme prosinec. Jako každý rok je poslední akcí našeho Clubu 35 Výroční zasedání. Kdo bude další prezident? Jaká bude nová Rada? Jaké akce nás čekají příští rok? Na tyto a další otázky budeme znát velmi brzy odpověď. A už se těším, jak to vše dopadne 😊

Chci Vám, milí členové, touto cestou poděkovat za uplynulý rok. Za úžasné akce, které jsme spolu zažili. Mám velkou radost, kam jsme společnými silami náš Club 35 posunuli. Věřím, že v příštím roce se spolu opět zasmějeme, objevíme místa, kde jsme ještě nebyli, popijeme něco z našeho sklepa, pojíme nějaké dobroty a třeba přivítáme další členy.

PŘEJI VÁM VESELÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 2019.

Ročenku Clubu 35 pro rok 2018 sestavil: Jan Kilian

